

Unanimitate în aspirație și efort

Va dăinui multă vreme ecoul puternic și profund determinat în toată opinia publică românească de primul și marele Congres al Frontului Unității Socialiste. Acest front politic — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu în istorica sa cuvîntare din 23 mai 1974 — simbolizează unitatea de voință și de acțiune a întregului popor!

În mod consecvent, ca o expresie firească a unității astfel realizate, Congresul a ales, într-o atmosferă de entuziasm sărbătorare, pe secretarul general al partidului, primul președinte al României socialiste, Nicolae Ceaușescu, în funcția de președinte al Frontului Unității Socialiste. Alegerea este un act de încununare și de recunoștință, este expresia de fierbinte admirație față de patriotul curajos și clarvăzător, față de omul de stat căruia poporul român îi datorează cele mai strălucitoare succese de prestigiu, cele mai substanțiale etape parcurse cu rezezițiune, pe calea progresului material și spiritual al României.

Însăși cuvîntarea pronunțată în prima zi a Congresului de tovarășul Nicolae Ceaușescu va rămîne ca o veritabilă pagină de antologie în gîndirea politică și filozofică a poporului nostru. Toate aspectele dinamicii sociale au fost subliniate și analizate în lumina marxismului militant — de la condițiile vieții materiale și spirituale, pînă la relațiile internaționale — de la succesele planului de stat pînă la satisfacerea aspirațiilor legitime ale populației pentru ridicarea continuă a nivelului de trai. Marele forum din frumoasa sală de congrese a Palatului Republicii a vibrat mai viu, a răsunit mai convingător ca oricînd, dînd glas națiunii întregi atunci cînd l-a salutat, cu nesfîrșite aplauze și aclamații, pe omul care întrupează năzuințele supreme ale poporului român.

Acel Congres a fost o adevărată sărbătoare a unirii forțelor progresiste naționale, o unire unanimă, cimentată de istorie și, ca atare, factor hotărîtor pentru viitoarele victorii. A fost, totodată, și un prilej îmbucurător, tonifiant, pentru fiecare cetățean al acestei țări, de a constata, din ansamblul dezbaterilor, cît de bogat este bilanțul realizărilor obținute de poporul român pe calea construcției socialiste, a dezvoltării economico-sociale, a ridicării nivelului de trai material și cultural. Nu începe îndoială, așa cum a spus președintele Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea sa, că primul Congres al Frontului Unității Socialiste va marea un nou și viguros pas înainte în ridicarea nivelului general de progres și de civilizație a țării.

În această ordine de idei, obiectivul central urmărit de Frontul Unității Socialiste coincide cu realizarea integrală și accelerată a programului P.C.R. de dezvoltare economico-socială a țării. Trebuie să subliniem faptul că în cele trei decenii care au trecut de la înlăptuirea actului istoric de la 23 August 1944 s-au produs transformări sociale revoluționare, de natură fundamentală, în România. Iată o singură cifră, a cărei forță de exprimare nu mai are nevoie de comentarii: în cei 30 de ani ai puterii populare producția industrială a României a crescut de 30 de ori! Din „slab-dezvoltată”, România a devenit un stat industrial-agrar modern și în plin progres. Creșterea avuției naționale a fost de o semnificativă amploare: venitul național realizat în anul 1973 a fost de 12 ori mai mare decît acela din 1947! În aceste condiții economice a putut fi asigurat și un nivel de trai material și spiritual, mult mai ridicat, al întregului popor, ceea ce constituie, așa cum se știe, însuși țelul de temei al politicii partidului și, prin aceasta, esența însăși a societății socialiste.

Ca un corolar uemijlocit al propășirii materiale, societatea noastră înregistrează un progres de cantitate și calitate în viața sa spirituală. În condițiile social-politice și economice actuale, avem, în țara noastră, o intelectualitate nouă, din an în an mai profund angajată în procesul general de creștere, de fundamentare a progresului societății. Toți componenții societății de azi din țara noastră — muncitori, țărani cooperatori, intelectuali, meseriași — își întemeiază și trebuie să-și întemeieze existența pe munca proprie, fiecare în sfera lui specifică de creație materială sau spirituală. Prin dezvoltarea și perfecționarea permanentă a forțelor, mijloacelor și relațiilor de producție, așa cum se realizează azi, la noi, în țară socialistă, se ajunge la omogenizarea continuă a societății, la dispariția, treptată dar certă, a deosebirilor esențiale dintre munca fizică și munca intelectuală. Baza acestei dinamici a progresului general o formează ridicarea nivelului de conștiință al maselor, utilizarea creatoare a valorilor științei și tehnicii, simultan cu ridicarea masivă a nivelului de cultură al întregului popor.

In acțiunea de formare a omului nou, de înălțare a nivelului de cultură, de organizare a activității educative, de șlefuire a bunului gust artistic, Frontul Unității Socialiste are de realizat un rol major. Aceași înaltă misiune îi revine și în privința instaurării eticii și echității socialiste. Pentru îndeplinirea acestor nobile țeluri, totalitatea mijloacelor de comunicare, informare și educare existente în societatea modernă — presa, radio, televiziunea, teatrele și cinematografele, serbările populare, manifestările de folclor, — sînt pîrgîhii utile, eficiente, cu obligația ca totalitatea activității cultural-artistice și educative să aibă o direcție, un sens unitar, un scop precis, anume dezvoltarea conștiinței socialiste, prin înmulțirea cunoștințelor și lărgirea orizontului de înțelegere al maselor populare. Iată formularea precisă, stimulatoare, dată de tovarășul Nicolae Ceaușescu acestui aspect al vieții culturale, în cuvîntarea de la 23 mai, în fața forumului istoric al Frontului Unității Socialiste: „Creației de literatură și artă au datoria să făurească tot mai mult opere militante, care să contribuie la formarea concepției materialist-dialectice despre lume și viață a maselor, îndeosebi a tineretului, să mobilizeze energia și elanul creator al oamenilor muncii în edificarea socialismului, să dezbată problemele eticii noi, să contribuie la elevarea spirituală a celor ce muncesc. Este necesar să fie intensificată, de asemenea, activitatea de răspindire a cunoștințelor științifice moderne în rîndul maselor, pentru înțelegerea de către acestea a legilor naturii și societății, pentru interpretarea justă a fenomenelor înconjurătoare, a dezvoltării sociale contemporane”. Și, mai departe, în același memorabil discurs: „Întreaga activitate politică, educativă, cultural-artistică trebuie să fie dominată de a puternic suflu revoluționar, să fie îndreptată în direcția combaterii concepțiilor și mentalităților învechite, anacronice, să cultive spiritul nou, socialist, în gîndirea și comportarea oamenilor, în relațiile sociale, în întreaga viață a societății noastre”.

Înțelegînd, în toată profunzimea și frumusețea lor aceste principii de faptă și de acțiune, putem contribui, fiecare dintre noi, așa cum și trebuie să contribuim, în mod direct, spontan, creator, la edificarea umanismului socialist, concepție superioară de muncă și de viață, întemeiată pe trăirea în etică și echitate, în relații de stimă și de colaborare între toți membrii societății. Aceasta este direcția în care se va îndrepta, desigur, și creația artistică, munca autorilor dramaticei, a tuturor artiștilor din teatrele și studiourile noastre, a tuturor creatorilor de artă, solidari prin toate puterile lor, prin tot talentul și aspirațiile lor, cu mersul mereu înainte, mereu către progres, bunăstare, pace și prietenie, în sensul arătat de Congresul Frontului Unității Socialiste.

„Teatrul”

